

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl samosoudcem JUDr. Václavem Kočkou-Amortem ve věci

žalobce: **X.**, narozený dne X.
bytem X.
zastoupený advokátkou JUDr. Bc. Marcelou Lafek
sídlem Národní 416/37, 110 00 Praha 1

proti
žalované: **Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**
sídlem náměstí Hrdinů 1634/3, 140 21 Praha 4

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 13. 11. 2024, č. j.: MV-148117-4/SO-2024,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalobou podanou včas u Městského soudu v Praze se žalobce domáhal zrušení rozhodnutí žalované ze dne 13. 11. 2024, č. j.: MV-148117-4/SO-2024, jímž bylo podle ustanovení § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád (dále jen „s.ř.“), zamítnuto jeho odvolání proti usnesení Ministerstva vnitra, Odboru azylové a migrační politiky, ze dne 20. 9. 2024, č. j.: OAM-35002-9/ZM-2024, kterým bylo podle ustanovení § 66 odst. 1 písm. c) s.ř. zastaveno řízení o žádosti o prodloužení doby platnosti zaměstnanecké karty.

Shodu s prvopisem potvrzuje K. T.

II. Obsah žaloby

- Žalobce v žalobě namítal, že postup prvostupňového orgánu byl přepjatě formalistický, neboť pobývá na stejné adrese, jakou již dříve doložil prvostupňovému orgánu, nadto dokladem vydaným na dobu neurčitou. Jedná se o skutečnost správnímu orgánu známou z úřední činnosti, kterou měl prvostupňový orgán užít jako podklad ve smyslu ust. § 50 s.ř. Žalovanou citovaná judikatura není příléhává, jelikož se vztahuje k nepředložení dokladu o uzavření zdravotního pojištění, tj. ke skutečnosti, která správnímu orgánu nemohla být známa z jeho úřední činnosti. V žalobcově případě se jednalo o skutečnost, která započala v minulosti, kdy tento doklad splňuje všechny požadavky na doklad o zajištění ubytování. Žalobce nemá jinou možnost na území požádat o povolení k pobytu, podání žádosti není možné ani ze země původu. Napadené rozhodnutí znamená pro žalobce nezbytnost vycestování bez možnosti návratu, přičemž veškerý sociální život včetně dlouhodobé partnerky má žalobce na území. Žalobce navrhl zrušení prvostupňového usnesení i napadeného rozhodnutí za současného vrácení věci prvostupňovému orgánu k novému projednání.

III. Vyjádření žalované

- Žalovaná se k žalobě vyjádřila, když plně odkázala na odůvodnění napadeného rozhodnutí. Nelze považovat za přepjatý formalismus, že předloženou žádost není možno meritorně posoudit, pokud nebyly doloženy všechny zákonem požadované náležitosti. Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 29. 8. 2016, č. j. 7 Azs 99/2016-36, potvrdil obligatornost postupu spočívajícího v zastavení řízení, pokud jsou splněny zákonem stanovené podmínky. Na žalobcův případ se dá aplikovat také rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 9. 4. 2014, č. j. 10 A 274/2010-43, byť se týkal dokladu o uzavření zdravotního pojištění. Pochybení spočívající v tom, že žalobce nepředložil požadované doklady, nelze přičítat správnímu orgánu. Není povinností prvostupňového orgánu opatřovat si podklady z jiného řízení žalobce. Žalobu navrhla žalovaná zamítnout.

IV. Obsah správního spisu

- Ze správního spisu bylo zjištěno, že žalobce dne 27. 5. 2024 požádal o prodloužení zaměstnanecké karty.
- Prvostupňový orgán dne 23. 7. 2024 pod č. j.: OAM-35002-6/ZM-2024, vyhotovil výzvu k odstranění vad žádosti, podle které byl žalobce povinen ve lhůtě 20 dnů od doručení výzvy předložit doklad o zajištění ubytování. Z přiložené doručenky vyplynulo, že mu výzva k doplnění podkladu byla doručena dne 12. 8. 2024 a převzal ji osobně.
- Dne 20. 9. 2024 vydal prvostupňový orgán usnesení, č. j.: OAM-35002-9/ZM-2024, kterým podle ust. § 66 odst. 1 písm. c) s.ř. zastavil řízení o žádosti. Jak je uvedeno v odůvodnění, žalobce ke své žádosti nepředložil doklad o zajištění ubytování ve lhůtě trvající do 2. 9. 2024 ani později. Absence zákonných náležitostí znemožňuje rozhodnout o žádosti kladně.
- Žalobce se proti prvostupňovému usnesení odvolal. V odvolání uvedl, že dokládá potvrzení o ubytování. Z přiloženého dokladu o zajištění ubytování ze dne 6. 9. 2024 je zřejmé, že má na neomezenou dobu zajištěno ubytování na konkrétní adrese.
- Následně vydala žalovaná žalobou napadené rozhodnutí ze dne 13. 11. 2024, kterým potvrdila usnesení prvostupňového orgánu a odvolání zamítla. Žalovaná neměla

pochybnosti, že žalobce na výzvu prvostupňového orgánu nedoložil náležitosti žádosti, ačkoli byl ve výzvě ze dne 23. 7. 2024 poučen o způsobu odstranění vady i o následcích jejího neodstranění. Podle žalované byl dán důvod pro zastavení řízení a usnesení prvostupňového orgánu bylo dostatečně a řádně odůvodněno a je v souladu s platnými právními předpisy.

V. Hodnocení věci Městským soudem v Praze

9. Městský soud v Praze na základě podané žaloby přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů a vycházel přitom ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu podle ust. § 75 odst. 1 a 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s.ř.s.“), a po provedeném řízení dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
10. Soud ve věci rozhodl bez jednání, protože s tímto postupem vyslovili souhlas účastníci ve smyslu ust. § 51 odst. 1 s.ř.s.
11. Podle ust. § 66 odst. 1 písm. c) s.ř. *řízení o žádosti správní orgán usnesením zastaví, jestliže žadatel v určené lhůtě neodstraní podstatné vady žádosti, které brání pokračování v řízení.*
12. Soud především konstatuje, že nedostatky žádosti ve smyslu ust. § 66 odst. 1 písm. c) s.ř. mohou spočívat buď v tom, že žádost nemá všechny požadované náležitosti, anebo v jiných vadách. Pokud má podaná žádost o zahájení řízení nedostatky, které je třeba odstranit, správní orgán by měl žadateli pomoci tyto nedostatky odstranit, a učinit tak vůči žadateli výzvu k odstranění vad dle ust. § 45 odst. 2 s.ř. Výzva správního orgánu musí obsahovat poučení o následcích neodstranění vad žádosti, kterým je právě vydání usnesení o zastavení řízení, což bylo ve věci žalobce dodrženo. Pokud byl žadatel vyzván k odstranění nedostatků žádosti, ve stanovené lhůtě je neodstraní a nedostatky jsou takové povahy, že brání pokračování v řízení, je namístě řízení o žádosti zastavit, jelikož o ní nelze meritorně rozhodnout. Usnesení o zastavení řízení je procesním důsledkem, který nastává z důvodu, že žadatel se správním orgánem nespolupracoval (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 11. 2016, č. j. 9 Azs 210/2016-48).
13. Neodstraněné nedostatky žádosti musí vykazovat určitou intenzitu, když není možné zastavit řízení pro vady méně závažné, které nebrání pokračování v řízení (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 7. 2016, č. j. 2 Azs 76/2015-24). Zastavit řízení je tak možné pouze tehdy, jestliže neodstraněné vady brání správnímu orgánu pokračovat v řízení, a rozhodnout tak meritorně o podané žádosti, naopak jej není možno zastavit pro neodstranění méně závažných, formálních vad žádosti.
14. Žalobce v řízení před prvostupňovým orgánem nedoložil doklad o ubytování ve smyslu ust. § 44a odst. 9 ve spojení s ust. § 31 odst. 1 písm. d) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů (dále jen „z.p.c.“). Nedoložení zákonem výslovně určeného dokumentu představuje závažnou vadu žádosti, a naopak jej nelze považovat pouze za formální, nepodstatný nedostatek. Žalobce doložil doklad k ubytování až k odvolání, avšak vzhledem k ust. § 82 odst. 4 s.ř. nemohlo dojít ke zhojení nedostatku žádosti uvedením nových důkazů či tvrzení v rámci odvolání; žalobce jím zároveň disponoval ještě před vydáním prvostupňového usnesení. Nebylo též povinností prvostupňového orgánu použít doklad o ubytování, který žalobce předložil v jiném správním řízení. Žalovaná nepochybila, jestliže odvolání zamítla jako nedůvodné.
15. Po provedeném přezkumu soud konstatuje, že se prvostupňový orgán nedopustil namítaného přepjatého formalismu, poněvadž postupoval zcela v souladu se zákony a v

mezích mu stanovených pravomocí. Jelikož se jedná o správní řízení zahájené na žádost, je od žalobce očekávána vyšší míra spoluúčasti na celém řízení, tudíž rovněž na předkládání a zajišťování důkazů pro podporu svých tvrzení. K doplnění požadovaného dokumentu byla žalobci poskytnuta nejprve lhůta dvaceti dnů počítaná od okamžiku převzetí výzvy dne 12. 8. 2024. Prvostupňový orgán nevydal usnesení o zastavení řízení ihned po skončení dvacetidenní lhůty, nýbrž až s odstupem další doby dne 20. 9. 2024. Žalobce přitom na osobně převzatou výzvu k doložení podkladu, která obsahovala poučení o zastavení řízení v případě nevyhovění, vůbec nereagoval, netvrdil, že správní orgán už má mít doklad k dispozici apod. Vyžadování dokladu o zajištění ubytování i v řízení o prodloužení zaměstnanecké karty přitom není svévole, neboť místo zajištění ubytování se může změnit a přebírání zásilek na určité adrese ještě nemusí znamenat zajištěné ubytování. Zákon jednoznačně předvídá, že je třeba znovu doložit doklad o zajištění ubytování, aby měl správní orgán k dispozici aktuální a věděl, že jde o doklad aktuální (na rozdíl např. od fotografie, již je dle § 44a odst. 9 písm. f) z.p.c. nutné dokládat jen v případě změny podoby).

16. Zákon nedává správnímu orgánu možnost správního uvážení, zda řízení o žádosti zastavit, či nikoliv. Pokud jsou splněny zákonem stanovené podmínky, je správní orgán povinen řízení o žádosti zastavit. S ohledem na uvedené se tak nejednalo o formalistický postup, pakliže správní orgány meritorně neposuzovaly danou věc, ale o postup v souladu se zákonem. Žalovanou citovaný rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 8. 2016, č. j. 7 Azs 99/2016-36, vztahující se k zastavení řízení podle ust. § 66 odst. 1 písm. c) s.ř., nebyl v recentní judikatuře překonán a není podstatné, zda se vztahoval k jinému dokladu vyžadovanému při podání žádosti.
17. S odkazem na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 1. 2017, č. j. 10 Azs 206/2016-48, soud konstatuje, že se při zastavení řízení o žádosti o prodloužení doby platnosti povolení k dlouhodobému pobytu neposuzuje přiměřenost dopadů do soukromého a rodinného života cizince ve smyslu ust. § 174a odst. 1 z.p.c.
18. Soud pro nadbytečnost nedoplňoval dokazování, neboť vše podstatné bylo obsaženo ve správním spisu a k žalobě přiložené podklady se týkaly především tvrzení stran rodinného a soukromého života, který se v rámci procesního zastavení řízení neposuzuje.
19. Ze všech výše uvedených důvodů soud žalobu podle ust. § 78 odst. 7 s.ř.s. jako nedůvodnou zamítl.
20. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle ust. § 60 odst. 1 s.ř.s. Žalobce ve věci neměl úspěch, proto mu náhrada nákladů řízení nenáleží, a žalované náklady nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 16. května 2025

JUDr. Václav Kočka-Amort, v. r.
samosoudce